

Zaak C-41/24

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

22 januari 2024

Verwijzende rechter:

High Court (Ierland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 december 2023

Verzoekende partij:

Waltham Abbey Residents Association

Verwerende partijen:

An Bord Pleanála

Ierland

de Attorney General

in tegenwoordigheid van:

O'Flynn Construction Co. Unlimited Company

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Het hoofdgeding betreft een beroep dat door de verzoekende bewonersvereniging bij de High Court (nationale rechter in eerste aanleg, Ierland) is ingesteld tegen de beslissing van eerstgenoemde verwerende partij, An Bord Pleanála (nationale instantie voor ruimtelijke ordening, Ierland), om aan de interveniërende partij, opdrachtgever O'Flynn Construction Co. Unlimited Company, in het kader van de Ierse procedure voor strategische woningbouwprojecten een bouwvergunning te verlenen voor de realisatie van 123 appartementen en bijbehorende werken te Ballincollig in het graafschap Cork (Ierland).

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Overeenkomstig artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van artikel 4, lid 4, van, en punt 3, van bijlage II.A bij richtlijn 2011/92 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/52.

Prejudiciële vragen

- 1) Leiden artikel 4, lid 4, van en/of punt 3 van bijlage II.A bij richtlijn 2011/92, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/52 en uitgelegd in het licht van het voorzorgsbeginsel, ertoe dat, wanneer de in bijlage II.A bij de richtlijn bedoelde informatie moet worden verstrekt en de bevoegde instantie over gegevens beschikt waaruit blijkt dat het project gevolgen kan hebben voor een soort of habitat, de betrokken opdrachtgever alle relevante informatie dient te verzamelen over de soorten of habitats die door het project kunnen worden geraakt, door wetenschappelijk onderzoek te verrichten of te verkrijgen dat toereikend is om twijfel weg te nemen over aanzienlijke effecten voor die soorten of habitats, en dat bij ontbreken van dergelijke onderzoeksresultaten de bevoegde instantie daarvan in kennis moet worden gesteld en haar handelwijze moet baseren op het ontbreken van voldoende informatie om twijfel uit te sluiten over de vraag of het project aanzienlijke milieueffecten zal hebben?
- 2) Leiden artikel 4, lid 4, van en/of punt 3 van bijlage II.A bij richtlijn 2011/92, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/52 en uitgelegd in het licht van het voorzorgsbeginsel, ertoe dat, wanneer de in bijlage II.A bij de richtlijn bedoelde informatie moet worden verstrekt, de bevoegde instantie verplicht is om twijfel over mogelijke aanzienlijke milieueffecten uit te sluiten indien zij voornemens is het project niet te onderwerpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn, zodat, wanneer in het kader van een vaststelling overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de richtlijn een bevoegde instantie objectief gezien niet over toereikende informatie beschikt om twijfel uit te sluiten over de vraag of het project aanzienlijke milieueffecten zal hebben, het project moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn?
- 3) Indien de eerste vraag in het algemeen ontkennend wordt beantwoord, doen dergelijke effecten zich dan voor wanneer het mogelijke aanzienlijke milieueffect erin bestaat dat het project gevolgen kan hebben voor soorten die krachtens artikel 12 van richtlijn 92/43 strikt worden beschermd, met name gelet op het belang van deze soorten zoals erkend in artikel 3, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/92 en overweging 11 van richtlijn 2014/52?

- 4) Leiden artikel 4, lid 4, van en/of punt 3 van bijlage II.A bij richtlijn 2011/92, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/52 en uitgelegd in het licht van het voorzorgsbeginsel, ertoe dat, indien de bevoegde instantie, nadat de opdrachtgever haar overeenkomstig bijlage II.A bij de richtlijn informatie heeft verstrekt, van een andere partij aanvullende informatie ontvangt die objectief gezien twijfel kan doen rijzen over de milieueffecten van het project, ofwel de opdrachtgever de bevoegde instantie aanvullende informatie moet verstrekken waardoor deze twijfel kan worden uitgesloten of de bevoegde instantie ervan in kennis moet stellen dat dergelijke informatie ontbreekt, ofwel de bevoegde instantie zelf gehouden is aanvullende informatie te verkrijgen die deze twijfel uitsluit of vast te stellen dat een beoordeling op grond van de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn vereist is omdat er onvoldoende informatie is om twijfel uit te sluiten over de vraag of het project aanzienlijke milieueffecten zal hebben?
- 5) Indien de vierde vraag in het algemeen ontkennend wordt beantwoord, doen dergelijke effecten zich dan voor wanneer het mogelijke aanzienlijke milieueffect erin bestaat dat het project gevolgen kan hebben voor soorten die krachtens artikel 12 van richtlijn 92/43 van de Raad strikt worden beschermd, met name gelet op het belang van deze soorten zoals erkend in artikel 3, lid 1, onder b), van richtlijn 2011/92 en overweging 11 van richtlijn 2014/52?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en internationaal recht

Artikel 191 VWEU.

Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna. Artikel 12 bepaalt dat de lidstaten een systeem van strikte bescherming van de in bijlage IV, onder a), vermelde diersoorten moeten instellen. In bijlage IV, letter a), zijn de volgende vleermuissoorten vermeld: Microchiroptera – alle soorten, Megachiroptera – Pteropodidae, Roussetus aegyptiacus.

Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, zoals gewijzigd bij richtlijn 2014/52. Artikel 3, lid 1, onder b), bepaalt dat bij de milieueffectbeoordeling de directe en indirecte aanzienlijke effecten van een project per geval op passende wijze moeten worden geïdentificeerd, beschreven en beoordeeld op de biodiversiteit, met bijzondere aandacht voor op grond van richtlijn 92/43/EEG en richtlijn 2009/147/EG beschermde soorten en habitats. Krachtens artikel 4, leden 2 en 4, dienen de lidstaten voor de in bijlage II genoemde projecten te bepalen of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10. Wanneer de lidstaten beslissen een besluit te vereisen voor in bijlage II genoemde projecten, moet de opdrachtgever informatie

verstrekken over de kenmerken van het project en over de waarschijnlijk aanzienlijke effecten daarvan op het milieu. De gedetailleerde lijst van de te verstrekken informatie is vastgesteld in bijlage II.A. In bijlage III worden de criteria genoemd om vast te stellen of de in bijlage II genoemde projecten aan een milieueffectbeoordeling moeten worden onderworpen.

Richtlijn 2014/52/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, overweging 11.

Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, gedaan te Aarhus, Denemarken, 25 juni 1998.

Aangevoerde Unierechtspraak

Arrest van 21 september 1999, Commissie/Ierland, C-392/96, ECLI:EU:C:1999:431;

Arrest van 16 september 1999, WWF e.a., C-435/97, ECLI:EU:C:1999:418;

Arrest van 30 januari 2002, Commissie/Griekenland, C-103/00, ECLI:EU:C:2002:60;

Arrest van 7 september 2004, Waddenvereniging en Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, ECLI:EU:C:2004:482, punt 44;

Arrest van 10 januari 2006, Commissie/Duitsland, C-98/03, ECLI:EU:C:2006:3;

Arrest van 14 juni 2007, Commissie/Finland, C-342/05, ECLI:EU:C:2007:341;

Conclusie van advocaat-generaal Sharpston van 18 oktober 2011, Boxus e.a. C-128/09, ECLI:EU:C:2011:319;

Arrest van 18 oktober 2011, Boxus e.a., C-128/09, ECLI:EU:C:2011:667;

Arrest van 24 maart 2011, Commissie/België, C-435/09, EU:C:2011:176, punt 64;

Arrest van 11 februari 2015, Marktgemeinde Straßwalchen e.a., C-531/13, ECLI:EU:C:2015:79;

Arrest van 6 oktober 2015, East Sussex County Council, C-1/14, ECLI:EU:C:2015:656;

Arrest van 10 november 2016, Commissie/Griekenland, C-504/14, ECLI:EU:C:2016:847;

Arrest van 31 mei 2018, Commissie/Polen C-526/16, ECLI:EU:C:2018:356, punten 66 en 67;

Arrest van 7 november 2018, Holohan e.a., C-461/17, ECLI:EU:C:2018:883;

Arrest van 4 maart 2021, Föreningen Skydda Skogen, C-473/19, ECLI:EU:C:2021:166;

Arrest van 24 februari 2022, Namur-Est Environnement, C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121;

Conclusie van advocaat-generaal Kokott van 15 juni 2023, Eco Advocacy, C-721/21, ECLI:EU:C:2023:39;

Arrest van 15 juni 2023, Eco Advocacy, C-721/21, ECLI:EU:C:2023:477.

Aangevoerde nationaalrechtelijke bepalingen en nationale rechtspraak

De Planning and Development Regulations 2001 (Ierse regelingen van 2001 inzake ruimtelijke ordening en ontwikkeling). Artikel 109, subartikelen 2B, 4 en 5, en artikel 299B, subartikel 2, onder b).

In artikel 109, subartikelen 2B, 4, en 5, wordt het screeningbesluit geregeld waarbij An Bord Pleanála vaststelt of er een reëel risico bestaat dat het voorgenomen project aanzienlijke gevolgen voor het milieu zal hebben en of bijgevolg een milieueffectbeoordeling (hierna: „MEB”) moet worden verricht. An Bord Pleanála dient rekening te houden met de criteria in bijlage 7, de informatie die overeenkomstig bijlage 7A is verstrekt, eventuele aanvullende informatie zoals bedoeld in subartikel 2A, onder a), de eventuele beschrijving zoals bedoeld in subartikel 2A, onder b), en, voor zover relevant, de beschikbare resultaten van voorafgaande controles of op grond van wetgeving van de Unie uitgevoerde beoordelingen van de gevolgen voor het milieu.

Artikel 299B, subartikel 2, onder b), bepaalt dat An Bord Pleanála, wanneer de in subartikel 1, onder b), ii), II), bedoelde informatie door de aanvrager is verstrekt en haar screeningbesluit luidt dat er een reëel risico bestaat dat het voorgenomen project aanzienlijke gevolgen voor het milieu heeft, moet weigeren de aanvraag in behandeling te nemen, overeenkomstig section 8, subsection 3, onder a), van de Planning and Development (Housing) and Residential Tenancies Act 2016 [wet van 2016 inzake ruimtelijke ordening en ontwikkeling (woonruimte) en de verhuur van woonruimte].

De European Communities (Bird and Natural Habitats) Regulations 2011 (Ierse regelingen van 2011 waarbij de Europese vogel- en habitatrichtlijn zijn omgezet in nationaal recht), artikelen 51 en 54.

De Planning and Development (Housing and Residential Tenancies) Act 2016, section 8, subsection 3, onder a), en section 9, subsection 5.

In section 8, subsection 3, onder a), is bepaald dat An Bord Pleanála de behandeling van elke op grond van section 4, subsection 1, bij haar ingediende aanvraag kan weigeren indien de vergunningsaanvraag, het MEB-rapport of – voor zover vereist – de „Natura impact statement” (rapport over de gevolgen van het project voor het Natura 2000-netwerk), volgens haar ontoereikend of onvolledig is, met name gelet op de vergunningsvoorschriften, eventuele voorschriften op grond van section 12 of section 177 van de Planning and Development Act, 2000 (Ierse wet van 2000 inzake ruimtelijke ordening en ontwikkeling) en eventuele verrichte consultaties op grond van section 6.

In het geval dat An Bord Pleanála haar bevoegdheden uit hoofde van section 8, subsection 3, – om de behandeling van een aanvraag te weigeren – niet heeft uitgeoefend, kan zij op grond van section 9, subsection 5, weigeren om een vergunning te verlenen voor een voorgenomen „strategisch woningbouwproject” als bedoeld in section 4, indien dat project volgens haar niet overhaast van start kan gaan gelet op de ontoereikendheid of onvolledigheid van het MEB-rapport dat, of de Natura impact statement die, samen met de vergunningsaanvraag is ingediend.

Jennings e.a. tegen An Bord Pleanála [2023] IEHC 14

Shadowmill tegen An Bord Pleanála e.a. [2023] IEHC 157 (Holland J.)

Monkstown Road Residents Association tegen An Bord Pleanála [2022] IEHC 318, [2022] 5 JIC 3106 (Holland J.)

Korte uiteenzetting van de feiten en van de procedure in het hoofdgeding

- 1 In Ierland komen 11 vleermuissoorten voor, die alle op de lijst van strikt beschermde soorten van richtlijn 92/43 staan.
- 2 Ten behoeve van de onderhavige aanvraag van een bouwvergunning is een bomenonderzoek verricht en zijn voor de opdrachtgever screeningverslagen opgesteld met het oog op een MEB in de zin van richtlijn 2011/92, zoals gewijzigd, en met het oog op een passende beoordeling in de zin van richtlijn 92/43. Het MEB-screeningverslag bevat geen specifieke analyse van flora en fauna en gaat niet in op de gevolgen voor vleermuizen; in de screeningtabel wordt biodiversiteit niet genoemd. In het screeningverslag voor de passende beoordeling wordt niet specifiek ingegaan op de feitelijke gevolgen voor vleermuizen, afgezien van de volgende algemene opmerking: „verstoring van de fauna kan rechtstreeks ontstaan door habitatverlies (bv. rustplaatsen voor vleermuizen) of indirect door lawaai, trillingen en verhoogde activiteit in verband met de bouw en de exploitatie”.

- 3 Biodiversiteit komt enkel in het screeningverslag voor de passende beoordeling aan de orde, waarbij slechts over Natura 2000-locaties wordt gesproken en niet over de ecologie van de projectlocatie zelf. De bomeneffectanalyse is in één dag uitgevoerd, overdag, waarbij niet is onderzocht of de bomen door vleermuizen worden gebruikt of kunnen worden gebruikt en evenmin of de locatie een foerageerplaats is of op een vliegroute van vleermuizen ligt. Er is geen vleermuisonderzoek of ander onderzoek verricht dat als wetenschappelijk voldoende onderbouwd kan worden beschouwd met betrekking tot het gebruik van de locatie door vleermuizen. De Bat Mitigation Guidelines Ireland (Ierse richtsnoeren voor vleermuisbescherming) zijn dus niet in acht genomen en de opdrachtgever heeft hiervoor geen verklaring gegeven.
- 4 Op 7 juli 2020 heeft verzoekster An Bord Pleanála ervan in kennis gesteld dat het voorgenomen project op het dichtstbijzijnde punt minder dan 400 meter van de rivier de Lee ligt en dat de rivier de Lee wordt erkend als een belangrijke habitat voor zeldzame en bedreigde vleermuissoorten en andere fauna. De waterloop vormt voor vleermuizen en andere dieren een groene corridor waarlangs zij zich van het platteland naar de stedelijke omgeving kunnen verplaatsen.
- 5 Deze informatie van verzoekster wees op een risico van aanzienlijke gevolgen voor vleermuizen, maar de opdrachtgever is vervolgens niet om aanvullende informatie verzocht. Noch de inspecteur, noch An Bord Pleanála heeft aanvullende informatie verzameld om het risico van gevolgen voor vleermuizen te onderzoeken. De door verzoekster verstrekte informatie bevatte echter geen wetenschappelijk bewijs en ook geen aanwijzingen dat de betrokken locatie door vleermuizen werd gebruikt. An Bord Pleanála stelde vast dat er in het gebied geen sprake was van een significante kwetsbaarheid van het milieu.
- 6 Op 11 september 2020 heeft de inspecteur geadviseerd om de vergunning te verlenen. De inspecteur was van mening dat de locatie in het algemeen geen geschikte habitats bood voor fauna of soorten die moeten worden beschermd, maar hij heeft aangegeven dat het kappen van bomen moest worden uitgevoerd overeenkomstig het advies van een naar behoren gekwalificeerde ecooloog, om mogelijke gevolgen voor vleermuizen te voorkomen. De inspecteur heeft geen MEB-screening uitgevoerd, maar heeft na een voorafgaand onderzoek vastgesteld dat een screening niet noodzakelijk was.
- 7 De betrokken locatie is 1,13 hectare groot en werd vroeger als bouwterrein gebruikt. Zij ligt in een stedelijke omgeving. Er zijn geen gebouwen op de locatie die als rustplaatsen voor vleermuizen kunnen worden gebruikt. Het verrichte bomenonderzoek omvatte een visuele inspectie van alle bomen. Op de projectlocatie staan 17 bomen, waarvan er 13 als laagwaardig en „te verwijderen” zijn aangemerkt. Vier eikenbomen zullen blijven staan en twee eikenbomen zullen worden verwijderd. De zes eikenbomen ter plaatse worden overschaduwed door de Californische cipres, waardoor ze weinig plaats bieden voor vleermuizen. De National Parks and Wildlife Service (NPWS) heeft de locatie niet als habitat voor vleermuizen of andere soorten aangewezen en volgens het National Biodiversity

Data Centre zijn er geen vleermuizenhabitats of geregistreerde waarnemingen van vleermuizen in het gebied.

- 8 Op 16 september 2020 heeft An Bord Pleanála besloten om de vergunning te verlenen. De door de inspecteur verrichte screening voor de passende beoordeling aanvaardde zij, maar zijn conclusie met betrekking tot de MEB-screening volgde zij niet. In plaats daarvan heeft An Bord Pleanála zelf de MEB-screening uitgevoerd. An Bord Pleanála kwam tot de slotsom dat het voorgenomen project, gelet op de aard, de omvang en de ligging van de betrokken locatie, waarschijnlijk geen aanzienlijke gevolgen voor het milieu zal hebben. In het onderdeel van het besluit dat de MEB-screening betreft, wordt niet verwezen naar bijlage II.A, bijlage III of enige andere bepaling van richtlijn 2011/92, en überhaupt niet naar het Unierecht. Er wordt slechts verwezen naar artikel 109, subartikel 3, van de Planning and Development Regulations 2001. Het besluit van An Bord Pleanála verwijst in het geheel niet naar vleermuizen en bevestigt eenvoudigweg de informatie zoals die door de opdrachtgever is verstrekt; onder het opschrift „MEB” wordt niet ingegaan op de kwesties die later met betrekking tot vleermuizen aan de orde zijn gesteld. Het besluit bevat echter wel een wettelijke risicobeperkende maatregel met betrekking tot de gevolgen voor vleermuizen, die relevant is voor het screeningbesluit en waarin het standpunt van de inspecteur tot uitdrukking komt: om de gevolgen van het kappen van bomen voor vleermuizen te beperken, moeten de bomen worden gekapt overeenkomstig het advies van een naar behoren gekwalificeerde ecooloog.
- 9 Op 3 november 2020 heeft verzoekster bij de verwijzende rechter beroep ingesteld tegen de afgifte van een vergunning door An Bord Pleanála. Verzoekster stelt met name dat dit besluit ongeldig is omdat An Bord Pleanála ten onrechte niet of niet naar behoren rekening heeft gehouden met de mogelijke verstoring van vleermuizen of met de beschadiging of vernieling van rustplaatsen voor vleermuizen in de zin van artikel 12 van richtlijn 92/43 en de European Communities (Birds and Natural Habitats) Regulations 2011, en in de screeningfase met name ten onrechte is uitgesloten dat een MEB noodzakelijk was, ondanks het ontbreken van bewijs dienaangaande.

Belangrijkste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 10 Verzoekster is van mening dat de mogelijke verstoring van vleermuizen of de beschadiging of vernieling van rustplaatsen, gelet op de strikte beschermingsstatus van vleermuizen krachtens richtlijn 92/43, „aanzienlijke milieueffecten” zijn in de zin van richtlijn 2011/92. An Bord Pleanála beschikte niet over voldoende informatie om te kunnen concluderen dat aanzienlijke milieueffecten onwaarschijnlijk waren. Volgens verzoekster zou afbreuk worden gedaan aan het doel van richtlijn 2011/92 als een opdrachtgever en/of de vergunningverlenende instantie de mogelijkheid van aanzienlijke milieueffecten in de screeningfase zou kunnen uitsluiten op basis van onvolledige en/of ontoereikende informatie. Indien de vereiste informatie niet beschikbaar is of door de opdrachtgever niet is

verstrekt, moet artikel 4, lid 4, van de richtlijn aldus worden gelezen dat de opdrachtgever verplicht is om aan de bevoegde instantie mede te delen dat dit het geval is en dat aanzienlijke milieueffecten dus niet kunnen worden uitgesloten. Als de bevoegde instantie objectief gezien niet over voldoende informatie beschikt om twijfel uit te sluiten over de vraag of het project aanzienlijke milieueffecten zal hebben, moet het project worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn. Bovendien kan de bevoegde instantie, als het om soorten gaat die op grond van artikel 12 van richtlijn 92/43 strikt worden beschermd, al helemaal niet in de screeningfase besluiten om geen MEB te verrichten omdat er geen informatie is verstrekt.

- 11 An Bord Pleanála is van mening dat het in de eerste plaats aan de bevoegde instantie staat om te bepalen of zij over voldoende informatie beschikt om een MEB-screening overeenkomstig richtlijn 2011/92 en de toepasselijke nationale wetgeving af te ronden. Wanneer zij meent dat de informatie waarover zij beschikt niet volstaat, kan zij om aanvullende informatie verzoeken. Richtlijn 2011/92 schrijft niet voor dat een bevoegde instantie een MEB moet verrichten om de enkele reden dat zij vaststelt dat zij niet over voldoende informatie beschikt. Volgens haar mogen richtlijn 2011/92 en richtlijn 92/43 niet op één hoop worden gegooid. Beide richtlijnen zijn weliswaar gericht op milieubescherming, maar zij bestaan afzonderlijk en leggen de lidstaten met betrekking tot verschillende projecten verschillende verplichtingen op. Daarnaast staat het aan de bevoegde instantie om te bepalen welke stappen zij zet om tot het besluit overeenkomstig artikel 4, lid 4, van richtlijn 2011/92 te komen en eventueel te beslissen of zij aanvullende informatie nodig heeft, hetzij van de opdrachtgever, hetzij uit andere bronnen; de status van een soort als beschermd overeenkomstig artikel 12 van richtlijn 92/43 maakt hiervoor geen verschil.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 12 De verwijzende rechter merkt op dat An Bord Pleanála zich beroept op het feit dat zij en de inspecteur hebben vastgesteld dat er geen gevolgen zijn. Volgens deze rechter kan hieruit echter niet logischerwijs worden geconcludeerd dat bij een dergelijke vaststelling twijfel is uitgesloten en dat dus kon worden besloten om geen MEB te verrichten. Verzoekster heeft de bewijslast om het standpunt van An Bord Pleanála te weerleggen, maar zij heeft een aantal elementen naar voren weten te brengen die twijfel kunnen doen rijzen, zelfs wanneer zij in de context worden geplaatst van andere elementen die voor het standpunt van An Bord Pleanála pleiten.
- 13 De verwijzende rechter doet op grond van het bewijsmateriaal de feitelijke vaststelling dat er weliswaar enige informatie was op basis waarvan An Bord Pleanála kon concluderen dat er mogelijk geen aanzienlijke gevolgen voor vleermuizen zouden zijn, maar dat er onvoldoende informatie was om het mogelijke risico dat het project aanzienlijke gevolgen voor vleermuizen zou hebben, onherroepelijk uit te sluiten.

- 14 Volgens de verwijzende rechter moet eerst worden nagegaan of An Bord Pleanála elke redelijke twijfel over aanzienlijke milieueffecten moet wegnemen, dan wel of zij slechts een „redelijk” besluit moet nemen op basis van bepaald materiaal dat haar ter beschikking staat, ook al kunnen andere redelijke mensen het daarmee oneens zijn. Vervolgens rijst de vraag of in casu aan het relevante criterium is voldaan. Dit is voor de verwijzende rechter een feitelijke vraag. Indien het relevante criterium is dat elke redelijke twijfel moet worden weggenomen, is daaraan in casu niet voldaan. Indien het criterium echter is dat eenvoudigweg een redelijk besluit moet worden genomen, dan zou op grond van de feiten aan het criterium zijn voldaan.
- 15 Wat betreft de eerste twee prejudiciële vragen is de verwijzende rechter van mening dat, voor zover het gaat om de screening of de beoordeling van de gevolgen van een project voor soorten of habitats, een dergelijke screening onvolledig, ontoereikend en ondoeltreffend zou zijn als er geen stilzwijgende verplichting bestond om ofwel toereikend wetenschappelijk onderzoek te verrichten of te verkrijgen, ofwel uit te gaan van de veronderstelling dat effecten niet kunnen worden uitgesloten. Indien een bevoegde instantie zou mogen besluiten om geen beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 te verrichten in een geval waarin redelijke twijfel over aanzienlijke milieueffecten niet is uitgesloten, zou dit afbreuk doen aan het doel van richtlijn 2011/92. Richtlijn 2011/92 moet ertoe leiden dat een risico bestaat indien het niet op basis van objectieve elementen kan worden uitgesloten.
- 16 Wat betreft de derde en de vijfde prejudiciële vraag, die betrekking hebben op de betekenis van de strikte bescherming van een soort krachtens artikel 12 van richtlijn 92/43 van de Raad, is de verwijzende rechter van mening dat het hogere beschermingsniveau van richtlijn 92/43 impliceert dat een hogere mate van zekerheid moet bestaan dat een project voor dergelijke soorten geen gevolgen heeft in de zin van richtlijn 2011/92. In overeenstemming met het arrest van 24 februari 2022, *Namur-Est Environnement*, C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121, moet een afweging van de gevolgen voor soorten die op grond van richtlijn 92/43 beschermd zijn, integrerend deel uitmaken van de vergunningsprocedure voor het project in de zin van richtlijn 2011/92, hetgeen betekent dat de bevoegde instantie over passende onderzoeksgegevens en andere informatie moet beschikken om te kunnen beoordelen welke gevolgen het project heeft voor soorten die op grond van richtlijn 92/43 beschermd zijn.
- 17 Wat betreft de vierde prejudiciële vraag stelt de verwijzende rechter zich op het standpunt dat, indien naar aanleiding van overeenkomstig bijlage II.A bij richtlijn 2011/92 verstrekte informatie twijfel ontstaat over aanzienlijke milieueffecten, ofwel de opdrachtgever of de bevoegde instantie zelf aanvullende informatie moet verzamelen om elke twijfel over dergelijke effecten weg te nemen, ofwel de bevoegde instantie ervan moet uitgaan dat dergelijke effecten niet uitgesloten zijn.